

РЕШЕНИЕ

№ 741

гр. София, 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8489** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № ПИ-240/02.08.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № С210022-000-03331153/20.07.2021 г. по описа на ТД на НАП-С. срещу ПНОМ с изх. № С210022-022-0047663/01.07.2021 г.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представяла от адв. К., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира адвокатско възнаграждение. Претендира само присъждането на държавна такса.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли я да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу жалбоподателя е образувано ИД №[ЕИК]/2021 г. по описа на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП-С. за неизплатени в срок публични задължения в общ размер на 62 299,28 лв., дължими към 18.03.2021 г., от които главница в размер на 58 706,13 лв. и лихви в размер на 3 593,15 лв.

Публичният изпълнител е изпратил съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С210028-048-0018556/18.03.2021 г., като по преписката са налице доказателства, че същото е връчено на дружеството на 09.06.2021 г.

За обезпечение на публичните вземания по посоченото по-горе изпълнително дело, публичният изпълнител е издал ПНОМ изх. № С210022-022-0047653/01.07.2021 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] за сумата от 64 011,68 лв., дължими към 01.07.2021г., от която главница 58 706,13 лв. и лихва в размер на 5305,55 лв. Постановлението е връчено по електронен път на 12.07.2021 г.

За обезпечение на публичните вземания по посоченото по-горе изпълнително дело, публичният изпълнител е издал ПНОМ изх. № С210022-022-0047663/01.07.2021 г., с което е наложен запор върху притежавани от лицето безналични ценни книги. Именно това Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е предмет на оспорване в настоящето производство. На основание чл. 203, ал. 8 от ДОПК, от публичния изпълнител е изпратено до Централния депозитар запорно съобщение с изх. № С210022-120-0005340/01.07.2021 г. Постановлението е връчено на дружеството на 12.07.2021 г.

ПНОМ изх. № С210022-022-0047663/01.07.2021 г. е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № ПИ-240/02.08.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 7-дневен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директорът на ТД на НАП-С.. Същото отговаря на изискванията на чл. 197, ал. 1 от ДОПК и съдържа фактическите и правни основания послужили за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 200 от ДОПК налагането на запор се извършва от публичния изпълнител с постановление за обезпечение, както е в настоящия случай.

На основание чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Според чл. 195, ал. 2 от ДОПК, обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. В случая, от публичния изпълнител е направена преценка, че ще бъде затруднено събирането на публични вземания, съобразно размера на публичните задължения и притежаваните от лицето активи.

Установени са изискуеми публични задължения на жалбоподателя, съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК по подадени от задълженото лице декларации. Установени са изискуеми публични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от ДОПК с АУПДВ, издаден от изпълнителния директор на ДФЗ.

Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се предприема въз основа на декларация, подадена от задължено лице с

изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, тоест подадените от лицето декларации по КСО и декларации обр. № 6 са изпълнително основание.

До длъжника е изпратено съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК относно публични задължения по подадени декларации. Описаните публични задължения, към момента на издаване на ПНОМ не са платени доброволно, поради което е налице хипотезата на чл. 195, ал. 1 от ДОПК и обезпечителната нужда е доказана.

Относно установените с АУПДВ задължения, съгласно чл. 27, ал. 8 от ЗПЗП, обжалването на издадените от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" или от оправомощените от него длъжностни лица актове за установяване на публични държавни вземания не спира изпълнението им. Според тази разпоредба жалбата против АУПДВ няма суспензивен ефект и АУПДВ се явява годно изпълнително основание. Съдът съобрази и обстоятелството, че с Решение № 6577/01.06.2021 г. по описа на ВАС, I отделение издаденият АУПДВ е окончателно потвърден.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В процесния случай са налице изискуеми вземания на държавата, установени по основание и размер, които не са платени доброволно, поради което е налице обезпечителна нужда.

Съдът приема, че не са налице основания за отмяна на обезпечителните мерки, тъй като липсват предпоставките, визирани в чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Наложените обезпечителни мерки съответстват на изискването на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, според който обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. Обезпечителната мярка представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Налице е съответствие между обезпечителните мерки и справедливия интерес (на длъжника) да се задоволи обезпечителната нужда на публичния взискател без ненужно обременяване на длъжника. Спазени са основните принципи в административното производство, част от което и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност, предвиден в разпоредбата на чл. 6 от АПК (приложим по препращане на § 2 от Допълнителната разпоредба на ДОПК в настоящото производство).

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че постановлението е немотивирано по отношение на твърдението, че събирането на задължението му ще бъде затруднено или невъзможно и съответно, че не е изпълнено изискването на чл. 195, ал. 2 от ДОПК. Целта на обезпечението е да се запази имуществото на длъжника, за да се гарантира успешното и безпрепятствено събиране на публичния дълг. В случая е налице обезпечителна нужда, която се определя от наличието на задължение, неговото неплащане доброволно и преценка на възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Конкретно обезпечителната нужда е обоснована със затрудненост за събирането на изискуемото и установено публично вземане на длъжника, поради

обстоятелството, че не са предприети действия за погасяване на дълга от длъжника, който дълг е в особено големи размери, както и поради обстоятелството, че няма данни длъжникът да разполага с достатъчно активи, които да го покрият.

С оглед изложеното оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК и чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер 500 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ПИ-240/02.08.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № С210022-000-03331153/20.07.2021 г. по описа на ТД на НАП-С. срещу ПНОМ с изх. № С210022-022-0047663/01.07.2021 г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. партер, офис 1, представлявано от С. И., да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 500 лв. /петстотин/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: